

Pro Novis Nuptis Rever. Dn. M. Georgio Colbio, Pastore Lichtenaviense;
& Pudicissima Virgine Barbara Integerrimi Viri, Dn. Bernhardi
Wirsicci[i], civis apud Norib. honestissima filia, Sollemnitat. Nuptiar. Kal.
Aug. MDCX. Noribergae Fauste Celebrantibus, Vota fecerunt Fautores &
Amici

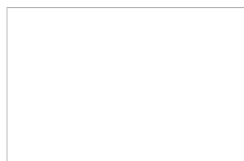
[Nürnberg]

Diss.jur 8° 00014 (16)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00003003

urn:nbn:de:urmel-4c744bb9-da06-4885-91c6-7b66975f4e61-00000602-12

Lizenz: <https://creativecommons.org/publicdomain/mark/1.0/>

urn:nbn:de:urmel-4c744bb9-da06-4885-91c6-7b66975f4e61-00000602-12

16
PRO
NOVIS NUPTIS
REVER. DN.
M. GEORGIO
COLBIO, PASTORE
LICHTENAVIENSE;

¶
Pudicissimâ Virgine
BARBARA
Integerrimi Viri, Dn. Bernhar-
di Wirsiccl, civis apud Norib. hone-
stissimi filia,

SOLLEMNITAT. NUPTIAR.

KAL. AUG.

clō lōcx.

NORIBERGÆ

Faustè Celebrantibus,

Votafecerunt Fautores & Amici.

Typis Abrahami VVagenmanni.
1

urn:nbn:de:urmel-4c744bb9-da06-4885-91c6-7b66975f4e61-00000602-28

A L I U D.

CEltarum hoc vetus est: Iam factas eligito ædes,
Uxorem sed quæ sit facienda lege,
Scilicet incautos voluere docere: Iugalís
Ne prius induerent vincula serva Tori:
Quàm sedes aptas, bene-partam offamq; tenerent,
Quâ saturare queant seq; suamq; domum.
Ast hodiè hoc monitum transcendunt passibus amplis,
Quos mox erroris pœnituisse solet.
Nam postquam exactus mensis fuit unus & alter,
Partesq; implevit cæca libido suas:
Aut configendum est cum paupertate, premitq;
Auri arisq; inopes Lusca Tyranna pede;
Aut bona divitias si non Fortuna negavit,
Suaviter haud licet his pacificeq; frui,
Semper habent rixas alternaq; bella, Maritum,
Uxoris tædet, tædet eamq; Viri.
Illa Maritum, aliam desiderat ille Maritam,
Et dignum Sociâ se meliore putat.
At Tibi Mens, KOLBI, facta è potiore metallo est,
Nam tecum rectâ rem ratione putas.
Non ante adiiciens ad sacra Uxoria mentem,
Aut subiens placidi vincula blanda iugi:
Quàm benè cognoscas, quâ nam ratione modoq;
Sustentare queas Te Sociamq; tuam.
Quid nî ergò acclamem: ô rectè, piè, & ordine factum!
O rari pulcrum Conjugij specimen!

Sic

*Sic igitur Tadis Genialibus adprecor horam
 Latam, terq; Hymen, terq; Hymenæe cano:
 Ut qua lux hodiè Genialis it, inde novenis
 Mensibus exactis lux Genitalis eat.
 Et precor hac inter sexcenta pericula Mundi
 Servet, & aternâ vos DEUS auctet ope.
 Vos quoq; prole probâ Lucina reseminet æqua,
 Qua Patris referat Matris & ingenium,
 Delicias Patri faciat, quæ gaudia Matri
 Conciliet, teneros ludat & ante pedes,
 Ordine quæ mensam cingat gaudente, Lacunar
 Uber uti Vitis cingit herile domûs.
 Quodq; rei est caput: Alma torum Concordia obumbret,
 Vita ut inoffenso currat amica pede,*

Ita voveo ex animi mente
 M. Melchior Rinderus Diacon.
 Noriberg.

ΓΑΜΗΛΙΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΩ ΔΕ Σ.

Miraris merito, junguntur quando sorores
 Germani & fratres; potius miraris at ipsum,
 Quando Pater celebs Sponsorum, atq; innuba Mater
 Quando est Sponsorum; poterant quo nomine uterq;
 Sponsorum dici nullos habuisse parentes;
 Vel si dicantur, pariter conjunctio mira est:
 Dum frater Sponsus, soror & dum Sponsa vocatur;
 Dum focer est genitor, gener & dum filius audit;
 Filia dum nurus est, genitrix dum focrus habetur.
 Hosne audire cupis Sponsos, Sponsosq; videre
 Discupis? admisus specta; Tibi nomina dicam:
 Colbius est Sponsus, Sponsa est Wirsiccia proles:
 His Phæbus genitor, genitrix his casta Minerva.

Hæc

Denuo cui sponsæ sponſus promittit eamdem,
 Nexibus haud istis dum ruptis. Nec tamen istuc
 Aut temere aut frustra facit. Illud plurimus ignis
 Calitus illabens sincero pectore inussit:
 Hoc itidem Pietatis amor persuasit & ardor
 Virtutis non unius radiantis in illo
 Pectore tam casto, tam clauso pestibus istis
 Morum. Sic dum Præco Dei Verbig, Minister
 Fllius, & Pastor dum pascit ovilis alumnos
 Emulus Upilio Christi, curamq, fidemq,
 Promittit Christi Sponsæ: Dum laxat habenas
 Naturæ licitas, thalami dum læta trophæa
 Cogitat; in casses cupidè raptatur Amoris
 Virginis illius, certo Pietatis Alumno
 Prognatæ, cui jam tædæ & pacta precamur
 Faustatori, sponſoq, simul faustissima quæq,
 Unice, magne Deus, nostri nostræq, salutis
 Auctor, te indulge nobis Votisq, secundis
 Pro Nuptis, Celog, tuâ de sede, SALUTEM
 Mitte novis sponſis Convivam, & munera Zona
 Fllius adde, piæ Sobolem, largosq, laborum
 Fructus; & sanam sano cum corpore mentem,
 Consilium prudens; Vitiorum hostilia corda;
 Et faciles operas; immarcida fœnora agelli;
 Munere multiplici cellamq, focumq, perennem;
 Hybernæq, breves, somnum, qui reddere noctes,
 Et lectum repetisse abeat post acta diei:
 Retia cum diâ simul & demitte SALUTE,
 Quæ capiant, somnum capiunt dum Vespere Nupti!
 Adde animum facilem & compostum moribus aquis,
 Sic placeant seseq, probent (quod nemo caprini

Fecerit

Prov: Dor-
 mientis re-
 te capit.

*Fecerit aut nihili) Præfecto, semper amico
 Moribus his placidis : quæ laus est prima bonorum :
 Et quacungq; potes dare, da, si sint modò danda,
 Siq; tui sanctum faciunt ad nominis usum,
 Siq; salubria sunt Nuptis quæ danda rogantur.
 Sic ego, sic sponsi, sic sponsorumq; propinqui
 Solvemus grati grates pro munere grato.*

Præf. Ca-
 stelli Lichs
 tenawt
 Nobilis, &
 Præstantis,
 Viro,

Aliud.

ET meritò, quoniam vitæ sic exigit usus,
 Nempe maritali vivere servitio;
BARBARA virgo suis tandem nunc cepit ocellis
 Te, victum nullis ante cupidinibus,
O factum benè! cum tenebris incommoda multa,
 Namq; diu lecto cælibe passus eras.
Omnia sed quæ Iuno tamen, duce & auspice Christo,
 Sola Iovi hæc nutu corriget usque tibi.
Aut, malè quis fugiat Phœben post nubila! quisve
 Sole calente umbram vitis habere neget?
BARBARA si Phœbe est, lepidâ quæ prole feracem,
 Fœcundet thalamum, sponse novelle, tuum:
Hæc eadem vitis, jucundos spiret odores,
 Deliquium mentis si tibi forsan erit.
Dicite nunc quæso Nymphæ Libethrides, Hæc præ
 Vitibus an Phœbe numen inesse magis?

*M. Ioh. Hermann. Demmingen,
 Diacon. Norib.*

A 3

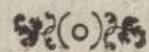
ALIUD

5

Hebr. 13: 4.

Honestum esto matrimonium in omnibus,
intemeratúsq; lectus.

urn:nbn:de:urmel-4c744bb9-da06-4885-91c6-7b66975f4e61-00000602-72

REVERENDO ET DOCTISSI-
MO VIRO, D. M. Georgio Kleinio, Di-
acono Norimbergenſi Michael
Piccartus S. P. D.

Sponsam aiunt formæ studioſam, quæq; placere
Vni Sponſo optat mille Cupidinibus,
Deligere ad pompam formâ inferiore puellas,
Sola uti ſic punctum, iudice plebe, ferat.

Haud aliter, KLEINI, tu COLBI carmina cædis

Noſtra petis, metris deteriora tuis.

Laudo dolum: Sed noſtra dolum laudare THALIA

Non vult, ſed verſus invidioſa negat.

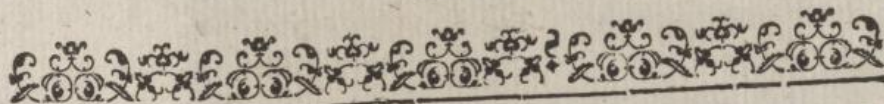
Omnia læta tamen ſponſo ſponſæq; precatur,

Omniaq; illorum proſpera conjugio:

Nec mihi votum aliud: qui junxit IOVACH, jugatos

Omniſus exemplis deſuper ipſe beet.

22. Iulij Anni cId Idcx.

REVERENDO DN. SPONSO FELI-
CES NUPTIAS PRECATUR
M. Chriſtoph. Reich.

Non adeò pridem promiſit KOLBIUS ille
Nempe fidem Sponſa: Paulò poſt KOLBIUS idem

A 2

Denuo

Hæc posuisse placet; Sapienti cetera linquo.

His igitur tædis, dum Sponsus Apolline gaudet
Patre recens, aderit dubio procul ipse Apollo,
His etiam tædis, Erato dum Sponsa sororum
Una novenarum est, aderit facunda Minerva,
Mufarúmque chorus, Charifin cum suavibus, almus,
Carmina iudicibus quibus his hymeneja canentur.

Ast ego iudicibus tantis quid carminis ausim
His coram cecinisse rudis? bis sesqui-per-annum
Hic inter pueros modó qui puerília tracto;
Hócque inter vulgus modó qui vulgaria tracto.
His, me qui anteeunt, curæ hæc sint; omnis in ipso,
Hæc faxint, sedes quibus est Helicone canoro.

Sat mihi, (ne furor crepidam ultra, sartor acúmve
Ultra) si pia vota queo depromere, fata
Conciliare novis ut possim mitia nuptis.

Sat mihi, si tantum Neonymphis pacis amata
Opto, serpentem, Pelicanum atque inter acerbi
Est quantum belli; Ut sic displicuisse laboret,
Sicut Eris placet Irene, nova nupta marito.

Sat mihi, si Sponsos placido oro pectore, fiat
Ne Sponsus Timon, Xantippe Sponsa nec unquam.
Cetera, quæ defunt, velit addere Trinus & unus!
Carmina, quæ defunt, vates complere laborént.

Τοῖς ἀριζήμοις συγχαίρων

M. Georg. Klein

ὁ φιλοκόλβις

F.

